

Kauniaisissa joulukuussa 2012

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

”Etkö vieläkään ole hankkinut meille joulukuusta?” Laura loi moittivan katseen puolisoonsa. ”Ei kuusta kannata hankkia liian aikaisin”, Kalle kuittasi, ”se alkaa vain pudottaa neulasia.” Näin sanoessaan mies hymyili itsekseen, sillä hänellä oli jo suunnitelma.

Kun jouluaattoon oli viisi päivää, Kalle ajoi autollaan kaupungin laidalla olevaan metsään. Kerran siellä kävellessään hän oli nähnyt aitaamattoman alueen, jossa kasvoi istutettuja kuusia. Niiden korkeus oli juuri sopiva heidän olohuoneeseensa. Hän nousi autosta ja otti mukaansa sahan. Kalle ei ollut pelokas tyyppi, mutta nyt jostain syystä sydän hakkasi häiritsevän lujaa.

Kuva: Ritva Kosonen

Tuolla on meille sopiva kuusi. Kun se oli kaadettu, Kalle lähti autoa kohti vetäen puuta perässään.

Saapuessaan tien laidan tuntematon auto pysähtyi hänen vierelleen. ”Mitä kuusi teillä maksaa”, kuljettaja kyselee. Nyt pitää olla cool ja säilyttää hermot, Kalle ehtii ajatella ja tokaisee: ”Pienet 20€ ja isot 40€”. Mies nousee autosta, lähtee kävelemään kuusi-istutukselle ja huutaa sitten Kallelle: ”Sahaisitko minulle tuon tuolla?”

Kalle ottaa sahan ja myy kuuseen. Kun he tulevat autoilleen, Kalle ei ole uskoa silmiään: taas on tien varteen pysähtynyt auto, jossa istuu pariskunta. Rouva häipyä istutusten keskelle ja huutaa sieltä miehelleen: ”Täällä on aivan ihana, otetaan tämä.”

Ei auta, Kallen on sahattava sekin ja näyteltävä valittu osa loppuun saakka. Sillä välin paikalle on tullut lisää autoja. Niiden joukosta Kalle erottaa kaupunginjohtajan ison rotukoiraansa kanssa, ja puuna leviää Kallen kasvoille. Onneksi kaupunginjohtaja ei kysele mitään, katsoo häntä vain ihmetellen.

Kallen kuusenhakumatka venyi koko iltapäivän mittaiseksi. Hän teki kauppaa, tunki taskuunsa seteleitä ja joutui vain kerran noloon tilanteeseen, kun joku kyseli kuusen nimeä ja kestävyyttä.

Oli jo pimeää kun viimeinen ”asiakas” lähti. Autossa Kalle pätkäili, mitä oikein oli tapahtunut. Oliko hän syyllistynyt varkauteen? Ei, siitä ei voinut olla kyse, ihmisethän pakottivat hänet moiseen. Kalle otti setelinipun, kuusikauppa oli tuottanut yli 500€. Se riittäisi lasten joululahjatoiveiden toteuttamiseksi. Vaimonkin voisi yllättää jollain mukavalla paketilla. Mikä helpotus miehelle, joka oli ollut lomautettuna kesästä lähtien.

Yöllä Kalle näki unta. Unessa kaupunginjohtajan iso koira ei ollutkaan niin lauhkea kuin kuusimetissä, vaan rupesi ajamaan häntä takaa ja oli juuri kintuissa kiinni, kun Kalle heräsi. Seuraavana yönä sama uni toistui ja vielä sitä seuraavanakin. Aamuisin Kalle oli hiestä märkä.

Unien johdosta Kallessa kehittyi päätös tehdä asialle jotakin. Tapahtunut pitäisi selvittää, muuten ei tulisi joulurauhaa, ei vaikka Turku sen julistaisi. Hän otti setelinipun ja ajoi metsänomistajan

pihaan. Mies oli mukavan miehen maineessa, mutta nyt jokainen askel hänen ulko-ovelleen painoi tonnikaupalla.

”Sinulla on kivasti rahaa”, oli kuin jokin ääni Kallen sisimmässä olisi kuiskanut. Siihen toinen ääni vastasi: ”Raha ei ole sinun.” Ensimmäinen ääni piti pintansa: ”Voisit ostaa lapsille lahjoja, joihin sinulla muuten ei ole varaa.” Ja toinen jatkoi: ”Mutta et olisi onnellinen niitä antaessasi.”

Kalle seisoj ovella ja painoi hätäisesti ovikelloa, ettei vaan tulisi katumapäälle. Kun metsänomistaja kuuli, mitä istutuksilla oli tapahtunut ja näki setelinipun pöydällään, hän tuijotti tuimana eteensä eikä sanonut mitään.

”Pyydän sydämestäni anteeksi”, Kalle keskeytti hiljaisuuden. ”Lapsilleni olen opettanut, että heidän pitää olla rehellisiä ja mennä sopimaan, jos he ovat tehneet jotain väärää. Miten vaikealta aikuisesta miehestä tuntuu toimia samoin. Voit ilmiantaa minut poliisille. Vakuutan, että tässä on koko tie-naamani summa.”

Vieläkään metsänomistaja ei sanonut mitään. Kun hän vihdoinkin avasi suunsa, hän sanoi olevansa vaikutettu siitä että rehellisyys voitti. Hän ei muista ennen kohdanneensa vastaavaa. ”En halua tuomita sinua millään lailla. Itse elän päivittäin siitä, että Jumala kohtaa minut armollaan ja hyvyydellään vaikka voisi tuomita minut monesta asiasta. Eikö juuri tästä ole kyse jouluna?” Metsänomistajan ääni vavahti hieman: ”Jumala lähetti Poikansa, ei siksi että meillä olisi romanttinen joulujuhla, vaan siksi, että pääsisimme vapaaksi synneistämme.”

Kalle ei ollut uskoa kuulemaansa. Yhtäkkiä metsänomistaja alkoi hymyillä. Hän otti setelitukun, työnsi sen Kallen kouraan ja sanoi: ”Osta näillä joululahjoja lapsillesi. Oikeastaan on hyvä, että istutuksiani on harvennettu. Työmies on palkkansa ansainnut.”

Kun Kalle istui autossa matkalla kotiin, autoradiosta kuului: *Enkelit ensin paimenille lauloi, sielusta sieluhun kaiku soi: Kunnia Herran, maassa nyt rauha, kun Jeesus meille armon toi.* RL

INFOA:

- **RADIORAAMATTUPIIRI** alkaa Radio Deissä ti 8.1.2013 klo 18.30. Keskustelijoina Eero Junkkaala ja Riitta Lemmetyinen, juontajana Aino Viitanen (www.radioraamattupiiri.fi).
- **TULEVAT TILAISUUDET:** www.akasia.fi. Ilmoitamme ne tammikuun ystäväkirjeessä.
- **KROATIAN MATKAN** ajankohta on näillä näkymin 6.-14.9.2013. Tiedot hinnasta ja muusta tulevat tammikuun kirjeessä. On tulossa antoisa matka!

Rakkaat ystävät, toivotamme teille siunattua Joulujuhlaa! Kiitos kaikesta meille antamastanne hyvästä kuluneen vuoden aikana. Kiitos työmme tukemisesta ja esirukouksista.

Marianna Jansson Riitta Lemmetyinen

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241, etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi, **Pankki:** FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank, lahjoitusten viitenumero: 1009).

Puhelinkolehdin puh.nro: 0600-918 98 (yhdellä soitolla lahjoitat 10,10 €, lisäksi pvm.)

Rahankeräyslupa: Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. POHA 2020/2010/3767 ajalle 17.2.2011-31.12.2012 myönnetty 17.2.2011.

Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2011-2013.